

Yalnızlık Üzerine

– Koray Çelik · 06 Kasım 2024

Yalnızlık dünyadan soyutlanma değil, dünyayı keşfetme halidir. İç kabuğa çekilmedir. Kendi özünü yaratma durumdur. Yalnız olmak bir insanın ulaşavileği en yüksek karakter yapısıdır. Nietzsche dediği gibi yalnız yaşamak ya hayvan olmak gerekir yada Tanrı.

Yalnızım kendinim buda benim sözüm.

Neden insanlar birlikte yaşamak zorundaymış gibi davranıyorlar. Şuan yurttta kalıyorum. Ve odada 11 kişiyiz. Hiç tanımadığım insanlarla aynı yerde kalmak zorunda mıyım. Toplumsal aktivitelerde sıkıntı yok kişisel olamaz onlar.

Hiç insanlarla uğraşasım yok iyi yada kötü hepsi boş işlerle uğraşıyorlar. Anlamıyorum kendimi deli gibi hissediyorum. Sanki onlar akıllı. Bir de diyorlar niye aramıza katılmıyorsun nasıl ve neden katılmıyımki. Zeka seviyem düşeceğine. Yatağımda yatarım benim için daha hayırlı. İnsanlar da bir boşvermişlik cahilliğ kabullenme ve onla mutlu olma havası olduğu sürece asla aralarına girmeyeceğim kendinimi cidden hayvan sürüsü içinde hissediyorum. Ve üzülüyorum keşke böyle olmasaydı keşke kendi kafamda insanlar çok sayıda olsalardı. Ama belki bu sefer onlardanda bikardim

Yalnızken insan tanrıya daha yakın hissetmeli. Ben öyle hissediyorum. Aslında bazen asla göremediğimiz Hatta hissedemediğimiz tanrıya inanmamak saçma geliyor. Ama Tanrı olmasa tüm bu telaş niçin.

Yalnızlık tanrısal bir bakış açısidir.

Her şeyi gör bil duy ama ete süte karışma